

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA ÉS A BELGA KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS
ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN
BUDAPESTEN, AZ 1982. ÉVI JÚLIUS HÓ 19. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY
EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Belga Királyság Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Budapesten, az 1982. évi július hó 19. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Belga Királyság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Belga Királyság által a letéteményeshez 2019. június 26-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Belga Királyság részéről 2019. június 26. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Belga Királyság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Belga Királyság esetében pedig 2019. június 26. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Belga Királyság esetében pedig 2019. október 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A BELGA KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA és a BELGA KIRÁLYSÁG KORMÁNYA

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén],

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYZEMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYZEMÉNY RENDELTTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekben),

és fejlesszék és megszilárdítsák a két ország közötti gazdasági kapcsolatokat,
és az Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia Záróokmányának rendelkezései alapján,

megállapodtak a következőkben:

I. fejezet

Az egyezmény alkalmazási területe

1. Cikk

Az Egyezmény alá eső személyek

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy területi köztestületei részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők azok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) a Magyar Népköztársaságban:

- (i) az általános jövedelemadó;
 - (ii) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója;
 - (iii) a háztáji és kiegészítő gazdaságok jövedelemadója;
 - (iv) a társasági adó;
 - (v) a társasági különadó;
 - (vi) az állami vállalatok nyereségadója;
 - (vii) a házadó;
 - (viii) a házérték adó;
 - (ix) a telekadó;
 - (x) a köztségfejlesztési hozzájárulás;
 - (xi) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték;
- (a továbbiakban „magyar adó”);

b) a Belga Királyságban:

- (i) a természetes személyek adója;

- (ii) a társasági adó;
 - (iii) a jogi személyek adója;
 - (iv) a nem belföldi illetőségűek adója;
 - (v) az érdekközösségi kivételes és ideiglenes részesedés;
- ideértve az előzetes levonásokat, az ezekre az adókra és előzetes levonásokra vonatkozó tíz százalékos és egy százalékos pótdókat, valamint a természetes személyek adójára vonatkozó pótdókat;
- (a továbbiakban „belga adó”).

(4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változásokról.

II. fejezet

Meghatározások

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés eltérő értelmezést nem kíván:

a) (i) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben használva, a Magyar Népköztársaság területét jelenti;

(ii) a „Belga Királyság” kifejezés, földrajzi értelemben használva, jelenti az államterületet, valamint a parti tengeren kívüli tengeri övezeteket, amelyeken a Belga Királyság, a nemzetközi joggal összhangban a felségjogot vagy joghatóságát gyakorolja;

b) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés a szövegösszefüggésnek megfelelően, a Magyar Népköztársaságot vagy a Belga Királyságot jelenti;

c) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesület;

d) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek abban az Államban, amelyben illetőséggel bírnak;

e) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelenti;

f) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeket az egyik Szerződő Államban érvényben levő jogszabályoknak megfelelően hoztak létre;

g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légi járművet, vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) a Magyar Népköztársaságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) a Belga Királyságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés eltérő értelmezést nem kíván, bármely abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, akinek a jövedelme vagy vagyona, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ebben az Államban lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ott levő forrásokból származó jövedelem vagy az ott levő vagyon után adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha az Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más mint egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó kereskedelmi vagy ipari berendezést jelent, amellyel a vállalkozás a tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt és

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló minden más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama tizenkét hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó kereskedelmi vagy ipari berendezés, amelyet kizárólag arra a célra használnak, hogy a vállalkozás részére árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó kereskedelmi vagy ipari berendezés, amelyet kizárólag arra a célra használnak, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által, a tulajdonát képező és ebből a Szerződő Államból származó árukkal vagy felszerelési javakkal végzett szerelés;

g) az állandó kereskedelmi vagy ipari berendezés, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek kombinációjára használnak, feltéve, hogy az állandó berendezésnek ebből a kombinációjából származó össztevékenysége az előkészítő vagy kiegészítő jellegű megtagja.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve ha az ilyen személy tevékenysége a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó kereskedelmi vagy ipari berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt a berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy ezeknek a társaságoknak bármelyikét is a másik telephelyévé tegye.

III. fejezet

A jövedelem adóztatása

6. Cikk

Ingtalan vagyomból származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- vagy erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve annak a Szerződő Államnak a jogszabályai állapítanak meg, amelyben ez a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja a tartozékokat, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő- és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó fizetésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései az ingatlan vagyon közvetlen kiaknázásából vagy hasznélvezetéből, bérbe adásából vagy hasznbérbe adásából, valamint a kiaknázás minden más formájából származó jövedelemre alkalmazandók.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos, vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és teljesen függetlenül járt volna el.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség abból kifolyólag, hogy pusztán árukat vásárolt a vállalkozás részére.

(5) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs más eljárásra.

(6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak, légitársaságoknak vagy közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi hajózás céljára szolgáló hajók üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(3) Ha egy tengerhajózási vagy belvízi hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó vagy belvízi hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó vagy belvízi hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó vagy belvízi hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében, vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően – amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha az osztalék tényleges haszonhúzója a másik Szerződő Államban bír illetőséggel, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik. Ez a kifejezés hasonlóképpen jelent olyan jövedelmet - még kamat formájában élvezettet is -, amely a részvénytársaságokon kívüli más társaságok tagjai által befektetett tőke jövedelme címén adóztatható.

(4) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró tényleges haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által az első Államban illetőséggel bíró személyeknek fizetett osztalékot, kivéve, ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben e másik Államból származó nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kamat tényleges haszonhúzója a másik Szerződő Államban bír illetőséggel, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15 százalékát.

(3) Tekintet nélkül a (2) bekezdés rendelkezéseire, a kamat nem adóztatható meg abban az Államban, amelyből származik

a) olyan kereskedelmi hitel kamata esetén - ideértve a kereskedelmi váltóval tanúsított hitelt is -, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy részére áruk, termékek szállításáért vagy szolgáltatásokért teljesített részletfizetésből származik;

b) a két Szerződő Állam bankári vállalkozásai közötti folyószámla vagy névre szóló kölcsön kamata esetében;

c) pénzüsszegek, bemutatóra szóló értékpapírokkal nem tanúsított olyan letéteinek kamata esetében, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyek helyeznek el a másik Szerződő Állam bankári vállalkozásaiban, ideértve a közületi alapítású hitelintézeteket is.

(4) Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kölcsönkötvényekből származó jövedelmet jelent, beleértve az azokhoz kapcsolódó prémiumot és jutalmat; a „kamat” kifejezés azonban nem foglalja magába, a jelen cikk értelmében, a 10. cikk (3) bekezdésének második mondata szerint osztalékként kezelt kamatokat.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró tényleges haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad

foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(6) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha az adós maga ez az Állam, annak egyik politikai egysége, területi köztestülete vagy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamat adósának, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, és az adósságot, ami után a kamatot fizetik, a telephely vagy az állandó berendezés céljaira vállalták és a kamatot a telephely vagy az állandó berendezés viseli, a kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyekben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(7) Ha az adós és a tényleges haszonhúzó, vagy mindegyikük és harmadik személyek között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a tényleges haszonhúzó ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak ez utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha az említett személy a licencdíj tényleges haszonhúzója.

(2) Az e cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre felvett műveket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért és ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró tényleges haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelyekért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha az adós maga ez az Állam, annak egyik politikai egysége, területi köztestülete vagy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a licencdíj adósának, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, és a szerződést, amellyel kapcsolatban a licencdíjat fizetik, a telephely vagy állandó berendezés céljaira kötötték és a licencdíjat a telephely vagy az állandó berendezés viseli, a licencdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyekben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(5) Ha az adós és a tényleges haszonhúzó, vagy mindegyikük és harmadik személyek között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a licencdíj összege azon szolgáltatáshoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a tényleges haszonhúzó ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak ez utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet ennek a telephelynek (egyedül vagy az egész

vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy ennek az állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek, a belvízi hajózásra szolgáló hajók, vagy az ilyen tengeri hajók, légi járművek, közúti szállítást végző járművek vagy belvízi hajók üzemeltetésére szolgáló ingó vagyron elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben nem említett vagyron elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magába foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával, a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó naptári évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű fedélzetén vagy a belvízi hajózásra szolgáló hajó fedélzetén végzett nem önálló munkáért kapott térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatótanácsi és felügyelőbizottsági térítés

(1) Az igazgatótanácsi vagy felügyelőbizottsági térítés, a jelenléti díj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró részvénytársaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának vagy valamely hasonló szervének a tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal az olyan térítések, amelyeket az (1) bekezdésben említett személy igazgatási vagy technikai jellegű napi tevékenység végzéséért kap a társaságtól, a 15. cikk rendelkezéseinek megfelelően adóztathatók.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illendőséggel bíró személy mint előadóművész, így színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy mint sportoló élvez a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelem csak ebben az Államban adóztható, ha ezt a tevékenységet közvetlenül vagy közvetve, jelentős részben közalapokból származó juttatással támogatják, vagy a Szerződő Államok között létrejött kulturális csereprogram keretében a másik Államban fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíj

A 19. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábban végzett munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztható.

19. Cikk

Közzolgálat

(1) *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy területi köztisztviselője fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy egységnek vagy köztisztviselőnek teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és ha a természetes személy ebben az Államban bír illetőséggel és az

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy területi köztisztviselője akár közvetlenül, akár az általuk létesített alapról fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy egységnek vagy köztisztviselőnek teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztható, ha a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír és ennek állampolgára.

(3) A 15., 16. és 18. cikkek rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Államnak vagy annak egyik politikai egységének vagy területi köztisztviselőjének ipari vagy kereskedelmi tevékenysége keretében teljesített szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanárok, kutatók és tanulók

(1) Azoknak a tanároknak és az oktató személyzet más olyan tagjainak járó bármilyen térítés, akik az egyik Szerződő Államban bírnak illetőséggel és átmenetileg a másik Szerződő Államban tartózkodnak, hogy ott tanítsanak vagy tudományos kutatásokat folytassanak, két évet meg nem haladó időn keresztül, egyetemen vagy más, hivatalosan elismert oktatási intézménynél, csak az először említett Államban adóztható.

(2) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az előbb említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik,

nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek a fizetések ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.

(3) Az a térítés, amelyet egy tanuló vagy gyakornok, aki közvetlenül az egyik Államban tett látogatása előtt a másik Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az előbb említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, az előbb említett Államban végzett szolgálatokért kap, nem adóztatható az előbb említett Államban, feltéve, hogy ezek a szolgálatok tanulmányaival vagy szakmai képzésével kapcsolatosak, vagy a szolgálatokért járó térítés a tanuló vagy gyakornok ellátása, tanulmányai vagy szakmai képzése céljára rendelkezésére álló források kiegészítéséhez szükségesek.

(4) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap valamely ösztöndíj, segély vagy jutalom kedvezményezettjeként egy tudományos, nevelő vagy emberbaráti intézménytől, aki közvetlenül az egyik Államban tett látogatása előtt a másik Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az előbb említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztatható az előbb említett Államban.

21. Cikk

Egyéb jövedele

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem említett jövedelemrészei, bárhonnan származzanak is, csak ebben az Államban adóztathatók.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyomból származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kezdeményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

IV. fejezet

A vagyon megadóztatása

22. Cikk

Vagyon

(1) A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalata a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, légi járművekből vagy közúti szállítást végző járművekből álló vagyon, a belvízi hajózásra szolgáló hajókból álló vagyon, valamint az ezeknek a tengeri hajóknak, légi járműveknek, közúti szállítást végző járműveknek vagy belvízi hajóknak az üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

V. fejezet

A kettős adóztatás megelőzése

23. Cikk

Rendelkezések a kettős adóztatás elkerülésére

(1) A Magyar Népköztársaság vonatkozásában a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a Belga Királyságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság, az alábbi *b)* és *c)* pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelemrészt élvez, amely a 10. és 11. cikk rendelkezései szerint a Belga Királyságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Belga Királyságban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Belga Királyságból élvezett jövedelemre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

(2) A Belga Királyság vonatkozásában a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Belga Királyságban illetőséggel bíró személy az alábbi *b)* és *c)* pontokban nem említett jövedelmet élvez vagy olyan vagyonrésze van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy a Belga Királyság ezt a jövedelmet vagy vagyonrészt kiveszi az adóztatás alól, de ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál ugyanolyan mértéket alkalmazhat, mintha a szóban forgó jövedelem vagy vagyonrész az adóztatás alól nem lett volna kivéve.

b) A 10. cikk (2) bekezdése értelmében megadóztatható, és az alábbi *c)* pont szerint a belga adó alól ki nem vett osztalék, a 11. cikk (2) vagy (7) bekezdése értelmében megadóztatható kamat és a 12. cikk (5) bekezdése értelmében megadóztatható licenccím tekintetében a belga jogszabályok által előírányzott külföldi átalány adórész az ezen jogszabályok által előírányzott feltételekkel és mértékkel az említett jövedelmekre vonatkozó belga adóba betudható anélkül, hogy az osztaléokra és a kamatra nézve ez a mérték alacsonyabb lehetne annak az adónak a mértékénél, amit a Magyar Népköztársaságban a 10. cikk (2) bekezdése vagy a 11. cikk (2) bekezdése értelmében, az esettől függően, beszednek.

c) Amennyiben a Belga Királyságban illetőséggel bíró társaságnak érdekeltsége van egy olyan társaságban, amely a Magyar Népköztársaságban bír illetőséggel és ebben az Államban van társasági adónak alávetve, az a jövedelem, amelyet ettől az utóbb említett társaságtól húz és amely a 10. cikk (2) bekezdése értelmében a Magyar Népköztársaságban adóztatható, mentes a társasági adó alól a Belga Királyságban olyan mértékben, amilyen mértékben mentes lenne, ha mindkét társaság a Belga Királyságban bírna illetőséggel.

d) Amennyiben a belga jogszabályok értelmében, egy belga vállalkozás által a Magyar Népköztársaságban levő telephelyen elszenvedett veszteséget ténylegesen levonták e vállalkozás nyereségéből a Belga Királyságban történő megadóztatása céljából, úgy az *a)* pontban előírányzott kivétel nem alkalmazandó a Belga Királyságban az ezen telephelynek betudható, más adózási időszakok nyereségeire olyan mértékben, amilyen mértékben ezeket a nyereségeket az említett veszteséggel kapcsolatos kompenzálásuk képpen a Magyar Népköztársaságban is kivették az adózás alól.

VI. fejezet

Különleges rendelkezések

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, mely más vagy terhesebb, mint az, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét e másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint e másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés

nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. cikknek, a 11. cikk (7) bekezdésének vagy a 12. cikk (5) bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adózható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adózható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint azok, amelyeknek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) A jelen cikk egyik rendelkezése sem értelmezhető akként:

a) mintha megakadályozná az egyik Szerződő Államot abban, hogy az olyan telephelynek betudható nyereségeket, amely fölött ebben az Államban egy, a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság, vagy egy olyan társulás rendelkezik, amelynek esetében a tényleges üzletvezetés helye a másik Szerződő Államban van, globálisan megadóztassa az először említett Állam jogszabályai által előírt mértékben, amennyiben az említett mérték nem haladja meg azt a maximális mértéket, amely az először említett Államban illetőséggel bíró társaságok nyereségének egészére vagy annak egy részére alkalmazható;

b) mintha megakadályozná az egyik Szerződő Államot abban, hogy beszedje a felosztási adót ténylegesen egy olyan telephelyhez vagy állandó berendezéshez kapcsolódó részesedést megillető osztalék tekintetében, amely telephely vagy állandó berendezés fölött ebben az Államban a másik Államban illetőséggel bíró társaság vagy egy olyan társulás rendelkezik, amelynek tényleges üzletvezetési helye ebben a másik Államban van és amely az először említett Államban jogi személyként adózható.

(6) A jelen cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adókra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránezve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 2. bekezdésének második mondata alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az így létrejött megállapodást a szerződő joghatóságok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy egymással egyetértésben megoldják azokat a nehézségeket vagy eloszlássák azokat a kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülhetnek.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 3. bekezdés második mondata alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény nem rendelkezik.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai érintkezésbe lépnek egymással az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges államigazgatási intézkedések tekintetében, és különösen azoknak a bizonyítékoknak tekintetében, amelyeket a bármelyik Államban illetőséggel bíró személyeknek szolgáltatniuk kell ahhoz, hogy a másik Államban az Egyezmény által előírt adómentességben vagy adócsökkentésben részesülhessenek.

(5) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az Egyezmény alkalmazása tekintetében egymással közvetlenül érintkeznek.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően..

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróági döntés végleges.

b) választottbíróági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróági

döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünetelt meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbírósági döntés. Ilyen esetben a választottbírósági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbírósági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbírósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbírósági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbírósági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

- a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és
- b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

- a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy
- b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

- a) megkapta a kért információkat; vagy
- b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

a) nem lehet választottbíróság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbírósági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;

b) ha bármikor - a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbírói eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírói eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbiből számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértene a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírói eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információknak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan üggyel kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan üggyel kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.

2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

26. Cikk

Kölcsönös tájékoztatás

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai kicserélik az Egyezmény vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást ugyanúgy kell titokban tartania, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai szerint kapott tájékoztatásokat és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (ideértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezményben érintett adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ezekre a célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Ezek a személyek vagy hatóságok nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat felhasználhatják.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot kötelezhetnék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely kereskedelmi, ipari, foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelyek a közlése ellentmondana a közrendnek.

27. Cikk

Az Egyezmény hatályának korlátozása

(1) Az Egyezmény rendelkezései nem korlátozzák az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság adóztatását, ennek az Államnak a jogszabályaival megegyezően, saját részvényeinek vagy érdekeltségének visszavásárlása esetén vagy társasági vagyonának megosztásánál.

(2) Az Egyezmény rendelkezései nem érintik a diplomáciai képviselők és a konzulátusok tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megegyezések rendelkezései alapján őket megilletik.

(3) Az Egyezmény szempontjából, az egyik Szerződő Állam diplomáciai képviselőjének vagy konzulátusának a másik Szerződő Államba vagy egy harmadik Államba akkreditált tagjai, akik a küldő Állam állampolgárságával rendelkeznek, ebben az Államban tekintendők illetőséggel bíró személyeknek, ha a jövedelem- és a vagyonadó tekintetében ugyanolyan kötelezettségeknek vannak alávetve, mint az ebben az Államban illetőséggel bíró személyek.

(4) Az Egyezmény nem alkalmazandó a nemzetközi szervezetekre, azok szerveire vagy tisztviselőire, sem az olyan személyekre, akik egy harmadik Állam diplomáciai képviselőjének vagy konzulátusának tagjai, amennyiben az egyik Szerződő Állam területén tartózkodnak és a jövedelem- és a vagyonadó vonatkozásában nem tekintendők az egyik vagy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelem- vagy vagyonelem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevételére alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

VII. fejezet

Záró rendelkezések

28. Cikk

Hatálybalépés

Az Egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy a megkívánt alkotmányos eljárások mind a Magyar Népköztársaságban, mind a Belga Királyságban befejeződtek, és az Egyezmény alkalmazandó:

a) a forrásnál beszédendő adókra olyan jövedelmek tekintetében, amelyeket annak az évnek december 31. napját követően utalnak ki vagy bocsátanak kifizetésre, amelyben az Egyezmény hatályba lépett;

- b) egyéb adókra, amelyeket ugyanazon év december 31. napját követően végződő adózási időszakok jövedelmeire állapítanak meg;
- c) az Egyezmény hatálybalépésének évét követő minden év január 1. napján meglevő vagyონrészekre megállapított vagyónadókra.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény meghatározatlan ideig marad hatályban; de bármelyik Szerződő Fél írásban és diplomáciai úton felmondhatja azt a másik Szerződő Félnek a hatálybalépés évét követő ötödik évtől kezdve minden naptári év június 30. napjáig bezárólag. Ilyen év július 1. napja előtt történt felmondás esetén az Egyezmény utoljára alkalmazandó:

a) a forrásnál beszédendő adókra olyan jövedelmek tekintetében, amelyeket legkésőbb a felmondás évének december 31. napján utalnak ki vagy bocsátanak kifizetésre;

b) egyéb adókra, amelyeket ugyanazon év december 31. napja előtt végződő adózási időszakok jövedelmeire állapítanak meg;

c) az ezen év január 1. napján meglevő vagyónrészekre megállapított vagyónadókra.

Ennek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Budapesten, 1982. július 19-én, két példányban, magyar, francia és flamand nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A szövegek értelmezésének eltérése esetén a francia nyelvű szöveg az irányadó.

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Belga Királyság Kormánya közötti, a jövedelem- és a vagyónadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény aláírásakor alulírottak a következő rendelkezésekben állapodtak meg, melyek az Egyezmény szerves részét képezik.

(1) A 7. cikkel kapcsolatban, ha egy építési kivitelezés vagy szerelés telephelyet képez, úgy ennek a telephelynek csak azok a nyereségek tudhatók be, amelyek építési vagy szerelési tevékenységből származnak. Semmiféle nyereség nem tudható be a telephelynek áruknak vagy felszerelési javaknak akár a vállalkozás székhelye vagy valamely más telepe, akár egy harmadik személy által történt szállításából kifolyólag.

(2) A 8. cikkel kapcsolatban, tengeri hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetése, vagy a belvízi hajózásra szolgáló hajók üzemeltetése magában foglalja a nemzetközi szállítási vállalkozások ügynökségeinek tevékenységét és ezeknek a vállalkozásoknak más kiegészítő tevékenységét, mint amilyen a várost a repülőtérrel összekötő autóbusz üzemeltetése, amennyiben a fent említett tevékenységek szoros összefüggésben vannak a nemzetközi szállítással.

Ennek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Budapesten, 1982. július 19-én, két példányban, magyar, francia és flamand nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A szövegek értelmezésének eltérése esetén a francia nyelvű szöveg az irányadó.